

ماده ۱۸۹۴

حایز شخصاً از نقصانیکه باثر خطاء وی بر عمار عاید گردد، در برابر دائنین مسئول شناخته میشود

قسمت سوم

انقضای رهن رسمی

ماده ۱۸۹۵

(۱) رهن رسمی مانند رهن حیازی بانقضای دین تضمین شده منقضی گردیده و به اثر زوال سببیکه دین به آن منقضی گردیده، عودت می نماید.

(۲) عودت رهن، حقوقی را که اشخاص دارای حسن نیت در ظرف مدت انقضای حق و دعوت آن از غیر کسب نموده اند، اخلال نمی نماید.

ماده ۱۸۹۶

حق رهن رسمی با اتمام اجراءات پال کریمه منقضی می گردد. گرچه ملکیت حایزیکه عمار را پاک کرده بنابر هر سببی که باشد، زایل گردد.

ماده ۱۸۹۷

رهن یا فروش اجباری عمار از طریق مزایده علنی و به ودیعه گنجین ثمن نهائی آید. سببیکه تادیه ثمن مذکور به دائنیکه از لحاظ درجه مستحق تادیه حقوق خود ازین ثمن میشوند، منقضی میگردد.

ماده ۱۸۹۸

داین رهن گیرنده، میتواند با وجود بقای دین، از رهن رسمی تنازل نماید.

ماده ۱۸۹۹

بر رهن رسمی احکام مربوط به عدم انقضاء به اثر وفات رهن دهند یارهن گیرنده و بقای دین نزد ورثه تطبیق میگردد.